

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

19 noiembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătorei Criuleni din 12 septembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2012, de către avocatul Burduja Sergiu în numele inculpatului

Agapii Pavel Vasile, născut la 30 iulie 1955, originar și domiciliat în s.Dubăsarii-Vechi, r-nul Criuleni.

Termenul examinării cauzei:

1. 28.05.2012 - 12.09.2012 - prima instanță,
2. 23.10.2012 - 11.12.2012 - instanța de apel,
3. 25.08.2014 - 19.11.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Criuleni din 12 septembrie 2012, Agapii Pavel a fost condamnat în baza art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Agapii Pavel, la 08 decembrie 2011, ora nu a fost stabilită, afîndu-se în casa tatălui său Agachi Vasile din s.Dubăsarii-Vechi, r-nul Criuleni, manifestînd un comportament violent față de acesta, din motiv că nu i-a testat casa, intenționat i-a aplicat lovituri cu o bîrnă din lemn peste diferite părți ale corpului, apoi l-a lovit cu capul de perete cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.48/D din 20 februarie 2012, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora victima a decedat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul I.Rapeșco, succesorul părții vătămate M.Burlea și avocatul A.Erhan în numele inculpatului, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri pe motivul blîndeței pedepsei aplicate inculpatului, prima instanță a încalcînd criteriile generale de aplicare a pedepsei, solicitînd stabilirea uneia mai aspre, de 10 ani închisoare, deoarece corectarea și reeducarea inculpatului se va obține doar cu aplicarea unui termen mai mare a pedepsei cu închisoare;

- succesorul părții vătămate, casarea acesteia cu achitarea inculpatului, deoarece fapta nu a fost săvîrșită de inculpat;

- avocatul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat, fapt ce se confirmă prin declarațiile succesorului părții vătămate și a martorului A.Rotari, nefiind combătute declarațiile inculpatului în ce privește urmele de sînge rămase pe cîrjă în urma loviturilor aplicate lui de către tatăl său.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2012, apelurile procurorului I.Rapeșco, avocatului A.Erhan în numele inculpatului și succesorului părții vătămate M.Burlea au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, analizând în ansamblu probele administrate în cauză, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului P.Agapii în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal a fost cert dovedită, deoarece probele la care a făcut trimitere prima instanță și care au fost puse la baza sentinței demonstrează că leziunile depistate la partea vătămată au fost cauzate anume de inculpat și sînt în legătură cauzală cu survenirea decesului acestuia.

Instanța de apel a conchis că versiunea inculpatului, precum că nu el l-a bătut pe partea vătămată este combătută prin probele administrate în cauză, și anume atît prin declarațiile martorului V.Marcenco, care a relatat că venind acasă la partea vătămată împreună cu medicii, acesta, în prezența nepoatelor sale A.Racu și M.Burlea, a comunicat că a fost bătut de fiul său P.Agapii din motiv că nu i-a lăsat moștenire casa și declarațiile analogice a martorului A.Rotari, cît și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului, rapoartele de expertiză medico-legală nr.48/D din 20.02.2012 și nr.965 din 12.01.2012, care dovedesc comiterea infracțiunii și vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate. Astfel, instanța a considerat că argumentele avocatului și succesoriului părții vătămate nu și-au găsit confirmare, sentința fiind una legală, motivată și întemeiată.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a conchis că aceasta este una echitabilă și se încadrează în limitele legii, la care s-a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 76-78 Cod penal, luîndu-se în considerație circumstanțele cauzei, persoana acestuia, gravitatea infracțiunii săvârșite, fiind corect trasă concluzia că doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate va fi atins scopul de corijare și reeducare a inculpatului.

5. Hotărîrile judecătorești nominalizate sînt atacate cu recurs ordinar de către avocatul S.Burduja în numele inculpatului care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.421 Cod de procedură penală, coraportat la art.401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar.

Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărîrilor instanței de apel, potrivit prevederilor art.422 Cod de procedură penală este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit materialelor cauzei, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 11.12.2012 în prezența inculpatului, avocatului, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată, aceștia fiind înștiințați despre data pronunțării deciziei motivate la 26.12.2012 (f.d.174-177).

Tot din procesul-verbal al ședinței instanței de apel rezultă că, la data pronunțării deciziei motivate - 26.12.2012, avocatul I.Lazur nu a fost prezent, însă inculpatul a fost escortat din Penitenciarul 13, mun.Chișinău, fiind prezent în ședința de judecată și primind contra semnătură decizia redactată la 26.12.2012, fapt consemnat de el personal în recipisă (f.d.187).

Totodată, instanța de apel, respectînd prevederile art.338 alin.(4) Cod de procedură penală a expediat pentru informare în adresa avocatului I.Lazur copia deciziei motivate la

26.12.2012 (f.d.188), iar la 10.01.2013 - în Penitenciarul nr.13, dosarul penal fiind restituit în prima instanță în aceeași zi (f.d.190).

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Reieșind din sensul articolului dat, pentru inculpat, termenul de declarare a recursului (de 30 de zile) începe să curgă de la 27.12.2012 și expiră la 27.01.2013. Inculpatul fiind în drept de a contesta decizia instanței de apel, nu a atacat-o în termenul prevăzut de 30 zile de la data când a fost pronunțată decizia motivată și a primit copia acesteia. Avocatul în numele inculpatului a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel la data de 30.07.2014, adică după expirarea termenului legal de 30 zile prevăzut de art.422 Cod de procedură penală (f.d.204-214).

Potrivit art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În acest context, instanța de recurs atestă că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul S.Burduja în numele inculpatului, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Burduja Sergiu în numele inculpatului Agapii Pavel, împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni din 12 septembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2012, în cauza penală în privința lui Agapii Pavel, fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 17 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun